

List Studenata Teologije

GODINA IV :: travanj 2011. :: BROJ 6. (12)

Imenom si me zazvao...

Kad se govori o pozivu, najprije se po-misli na svećenički ili redovnički poziv. No poziv obuhvaća mnogo više. Život je poziv. Uz to, sve važnije u našem životu mogli bismo promatrati kao plod poziva – majčinstvo, redovništvo, studij... Pitanje je što vidimo kao dio svoga poziva.

Korizma je pravo vrijeme da čovjek preispita svoje srce, a u njemu i svoj poziv. Bilo bi krivo korizmu promatrati samo kao vrijeme posta i pokore. Post i pokora, svakako, ali kao priprava za nešto važnije, a ne svrha samima sebi. Korizma prethodi nečem velikom. Ona je priprava na poslanje. Isus, prije javnog djelovanja, provodi 40 dana u pustinji. Za svako veliko djelo treba se pripraviti. Bog poziva u pustinju da progovori srcu. Pustinja je mjesto susreta, preispitivanja, priprave, ali i mjesto kušnje.

Može li se studij teologije promatrati kao pustinja? Kao priprava za poslanje i mjesto kušnje? Teologija zasigurno nikada ne smije postati svrha samoj sebi. To bi

bilo kao da nas pustinja zauvijek zarobi.

Svi smo ovdje, barem bi trebali biti, jer smo u jednom trenutku života osjetili Božji poziv. Neki jasnije, neki manje jasno. Svakako, poziv je tu. Studij teologije je priprava na poslanje, bez obzira je li mi sada jasno o kakvom je poslanju riječ. S koliko ozbiljnosti i savjesnosti obavljaš ovu pripravu za svoje poslanje? Jer, kako studiraš tako ćeš i djelovati. Ako je studij nemaran,

površan, ako ne ispunja nego iscrpljuje, vrlo je vjerojatno da će tako biti i djelovanje.

«Radost u učenju je prije-ko potrebna kao disanje kod trča-nja.» kaže Simo-ne Weil. Disanje je izvor života. Ako prestanemo

disati, umiremo...

Neka nam ovo korizmeno vrijeme bude vrijeme osluškivanja, propitivanja, vrijeme obnavljanja snaga, rada na sebi. Ako smo zaboravili «disati», sad je pravo vrijeme da ponovno započnemo!

Jer jednom kad čuješ jasan poziv i prepoznaš Božju volju – nećeš moći dru-go nego trčati da ju ispunиш!



Foto: Korana Džoja

† kaže im: "Hajdete za mnom, učiniti ću vas ribarima ljudi."

Mc 4,18

INTERVJU S NOVIM DUBROVAČKIM BISKUPOM



Poštovani oče biskupe, želim Vam čestitati u ime uredništva i čitatelja LiST-a na novoj službi! Možete li nam ukratko pokušati izraziti kako ste se osjećali u trenutku kada ste saznali da ste upravo Vi odabrani za novog dubrovačkog biskupa? Jesu li se sada dojmovi malo slegli?

Zahvaljujem na čestitkama. Teško je izraziti osjećaje. Možda bi najprikladnija riječ bila 'zbunjeno'. Da, osjećao sam se zbumjeno. Znao sam da Dubrovnik dugo čeka biskupa, pričalo se, ne znam kako i zašto, da bih to mogao biti i ja. Zbog ovog sam se u razgovoru s prijateljima, a i sam se pred Gospodinom, i ranije mogao suočiti s tom mogućnošću. I uvijek sam ponovno, poznajući sebe, dolazio do zaključka da ja nisam prikidan. I uvijek sam se ponovo nadao, a i

molio, da se pronađe netko drugi koji će to doista i biti. I kad sam u sebi već sve razriješio, obaviješten sam da sam imenovan i od mene se tražilo da tom imenovanju pozitivno odgovorim, da kažem svoj da, svoj 'neka mi bude'. Bilo mi je u tom trenutku doista teško. Uz pomoć molitve, posebno molitve bogoslova koji su molili sa mnom i ne znaajući zašto mole, te bratskog razgovora s našim nadbiskupom, uspio sam pronaći put prema potvrđnom odgovoru. I evo me danas ovdje u Dubrovniku. Dogodila se priprava za ređenje, dogodilo se i ređenje, a s ređenjem i istinski Duholi. Bilo je doista lijepo ovih dana biti u Dubrovniku i sudjelovati u trodnevnoj pripravi, akademiji, posebno bdijenju i ređenju. To ne kažem samo ja. To su

mi rekli mnogi koji su tijekom boravka u Dubrovniku osjetili nešto posebno. Sad su se, nakon svih uzbuđenja, dojmovi polako slegnuli. Slavlje je iza nas, a život sa svojim konkretnim problemima, ali i zadovoljstvima, pred nama. Drago mi je da u suočavanju s životom biskupa i odgovornošću službe nisam sam, da su uz mene i dalje brojni ljudi sa svojom molitvenom podrškom.

Prepoznajete li sada, gledajući unatrag, Božje znakove u određenim situacijama kroz koje Vas je Gospodin pripremao za ovo poslanje? Iz ove perspektive, poprimaju li za Vas neke situacije drugi smisao?

Postoji tako puno znakova, malih događaja i situacija u mom životu, onog što doista iz ove perspektive dobiva novo značenje, ali ja osobno mislim da je to tako u svačijem životu. Bog je onaj koji vodi ne samo ljudsku povijest, nego i našu osobnu povijest i s nama ima savim određen plan. I sa svakim od nas

računa. Nekad, istina, mi njegovim planovima pretpostavljamo svoje želje. I u mom životu se to događalo. Ja sam htio jedno, a Bog je našao način da mi pomogne birati ono što on želi. Ponekad je nažalost naše htjenje jače od njegovih planova, ali Bog se i tome uvijek ponovo znade prilagoditi. On 'u rukavu' za nas i za naše dobro ima uvijek neki rezervni plan. Hvala mu za to.

Vaše geslo je *Od ljudi za ljude*. Zašto ste se odlučili baš za to geslo?

Izbor ovog gesla također je znakovit. 17. siječnja, na spomedan sv. Antuna opata, sam obaviješten da sam imenovan dubrovačkim biskupom. Već slijedećeg dana morao sam dati odgovor prihvaćam li ili ne prihvaćam. Najradije bih bio odbio, ali sam se pitao smijem li odbiti ako je to Božja volja. Bilo mi je žao i vjernika Dubrovačke biskupije koji će ponovo morati čekati. U svojoj dilemi sam se utekao Bogu. Svetu misu tog dana nami-



jenio sam za to da mi Bog pomogne dati pravi odgovor, odgovor koji će biti doista usklađen s onim što želi on, a ne ja. Zamolio sam i bogoslove da mole na moju nakanu. I upravo tog dana je u liturgiji navješten ulomak iz Poslanice Hebrejima (5, 1-10) koji govori o velikom svećeniku koji se od ljudi uzima i postavlja za ljude u odnosu prema Bogu. Sljedećeg sam dana, nakon što sam prihvatio poslanje, ponovo molio Gospodina da mi pomogne izabrati geslo. Nasumice sam otvorio Bibliju. Prvo što mi je palo u oči bilo je Heb 5, 1. Bilo mi je jasno da dio tog retka treba biti moje geslo, kao što mi je odmah bilo jasno i to da to geslo na najbolji mogući način sažima ono što sam osjećao, a osjećao sam se sasvim običnim čovjekom, sa sasvim posebnim poslanjem, koje mi je Bog povjerio kako bih služio sasvim običnim ljudima.

Svjedoci smo da je danas sve manji broj aktivnih mlađih u Crkvi. Kolika je tu odgovornost Crkve i službenika? Što Vi mislite, kako se Crkva danas treba približiti mladima? Može li, i na koji način, Crkva otvoriti više prostora za djelovanje mlađih u Crkvi?

Nije to samo tako u slučaju mlađih, nego i u slučaju onih malo starijih, posebno ljudi srednjih godina. Ne sviđa mi se, međutim, ovo dijeljenje mlađih i Crkve. Mladi na svoj način čine Crkvu, kao što Crkvu na svoj način čine crkveni službenici. Uz promijenjene okolnosti i mnoštvo izazova, ponuda i opasnosti koje pred nas, a posebno naše mlade, stavlja suvremenii život, odgovornost

za trenutno stanje je i na jednima i na drugima. Mi službenici Crkve smo odgovorni zbog toga što evanđeosku poruku spasenja teško uspijevamo učiniti privlačnom i dovoljno konkurentnom drugim porukama koje naši mladi slušaju. Odgovorni smo i zbog toga što previše vremena ulažemo u nekakav klasični pastoral, najčešće isključivo priprave na sakramente koji ne daje željene rezultate, a nemamo snage tražiti nove putove. Odgovorni smo i zato što nemamo dovoljno vremena za biti na raspolaganju, kao i zato što nisu dovoljno na raspolaganju naši prostori i pastoralni centri koji nisu napravljeni zbog nas nego zbog vjernika. Odgovornost je, međutim, i na vama mladima. Prvenstveno mislim na odgovornost vas koji jeste aktivni kršćani i želite to biti. Odgovorni ste zbog toga što niste dovoljno uvjerljivi u svjetu u kojemu se krećete, što se ne primjećujete u pozitivnom smislu te riječi, što niste 'zarazni' svojim kršćanstvom za one koji nisu aktivni kršćani. Znate, kršćanin je privlačan onda kad, poštujući druge i drugačije, živi dosljedno svoje biti kršćanin bez obzira na cijenu. Tad je kršćanin privlačan, bio on crkveni službenik ili vjernik laik. Tad je privlačna kršćanska poruka koju navješćuje. I zato je važno ono što isповijedamo i propovijedamo pretvoriti u praksu, početi živjeti. I ne samo da se može drugačije nego se i mora. Iluzorno je, međutim, misliti da će u ovom vremenu svi koji prođu katolički vjerouauk i zbog tradicionalnih razloga prime sakramente kršćanske inicijacije

biti aktivni vjernici. Sakrament potvrde jest i za veliku većinu ostaje određena ispisnica iz aktivnog življenja svog kršćanstva, srećom samo do neke druge prilike koja većinu ponovno vrati natrag. Ako nešto želimo promijeniti u pozitivnom smislu moramo se više usredotočiti na onu manjinu koja želi više. Toj manjini moramo otvoriti i svoje prostore i svoja srca, dati im svoje vrijeme stvarajući u našim župama male, ali žive zajednice koje jesu i mogu biti sjeme bolje budućnosti, mali plamen koji će se ujedinjavati sa sličnim plamenima u drugim župnim zajednicama mjesne Crkve i snažno goреći drugima osvjetljavati put.

Iza kraj: želite li nešto poručiti studentima?

Želim vam prije svega zahvaliti za podršku koju ste mi iskazali u prigodi mog imenovanja. Nismo osobno puno su radivali, s izuzetkom bogoslova koji su također i studenti, ali smo se susretali po hodnicima, dvorištu, nažalost dosta rijetko i u ispovjedaonici. Znao bih ponekad prigovoriti zbog otpadaka koje su bogoslovi morali kupiti jer vi niste bili pažljivi. Evo, koristim priliku da vas upozorim, kao što sam upozoravao svoje bogoslove, ponekad ljut što oni to sami ne primijete. Shvatite ovo kao moju poticajnu šalu. Puno važnije od ovoga, premda se i to uklapa u širu životnu pripravu, je dobro korištenje vremena koje vam je darovano za što kvalitetnije studiranje. O tome kako studirate sada, ovisi hoće li na pravi način sutra znati odgovoriti izazovima vremena. Bit ćete



pozvani ljudima, djeci, mladima, obiteljima, starcima, ma onima koje će vam Bog po Crkvi povjeriti, pokazivati smjer prema Isusu Kristu, a kako to učiniti, kako u ime Crkve govoriti o Bogu i njegovom spasenju koje se dogodilo u Isusu Kristu, ako kvalitetnim studiranjem dobro ne upoznate Isusa Krista i njegovu poruku spasenja? I molio bih vas da sve to 'začinite' iskrenom molitvom jer bez molitvene povezanosti s Bogom teologija može biti destruktivna i za vas i za druge oko vas. Također bih vas molio da ono što ste naučili i što ćete sutra drugima navješćivati već sada nastojite živjeti. Drugačije ne može funkcionirati.

Od srca Vam zahvaljujem i ponovno čestitam!

Hvala Vama. Bog Vas blagoslovio!



Foto: Korana Džaja

i inFORMACIJE

SUSRET MLADIH SPLITSKO-MAKARSKE NADBISKUPIJE

- srijeda, 13. travnja 2011. u 20:30 h u Sjemeništu
„Je li znanost prevladala vjeru?”, gost: akademik Vladimir Paar

DUHOVNA OBNOVA ZA MLADE

- 9. travnja u 9:30 h u Sjemeništu. Obnovu vodi don Damir Stojić

KONKATEDRALA SV. PETRA:

- utorkom u 20.30 h križni put za mlade
- zadnji četvrtak u mjesecu klanjanje za mlade

KRIŽNI PUT ZA MLADE

- u subotu, 2. travnja u 18:00 h, a kreće od Peristila.

EUHARISTIJSKA SLAVLJA NA KBF-U

- svakoga utorka i četvrtka u 7:25 h u kapeli (do prostorije B17)

Idemo u GARDALAND! - 29. 4. do 1. 5. 2011.

cijena: 370 kn + 20 € (sve uključeno)!

slobodnih mjesta = 10 !

Info: darkecmali@gmail.com ili <http://vimeo.com/11465384>